

ν ή ρ ι ο ν

*νήριον σημαίνει πικροδάφνη

Τεύχος 28, Γενάρης 2012
χωρίς αντίτιμο
Εκδίδεται από
το ελευθεριακό στέκι
«Πικροδάφνη»

Αγ. Βασιλείου & Π.Π. Γερμανού 22
Μπραχάμι
Τ.Θ. 72086 Τ.Κ.16310
www.steki-pikrodafni.gr
steki_pikrodafni@yahoo.gr
Το στέκι είναι ανοιχτό
κάθε Πέμπτη και Σάββατο,
μετά τις 8 μ.μ.
Κάθε Τετάρτη 6-9 μ.μ.
λειτουργεί η βιβλιοθήκη.

★ Τα κείμενα που δημοσιεύονται στο
"νήριον" μπορεί να μην είναι πάντα
αποτέλεσμα συλλογικής συμφωνίας,
ωστόσο την ευθύνη δημοσίευσής τους
φέρει η συνέλευση του στεκιού

Η πτώχευση δεν είναι εικόνα στις ειδήσεις

Για να ξεμπερδεύουμε, θα μπορούσαμε απλώς να ισχυριστούμε ότι οι πρόσφατες πολιτικές εξελίξεις στη χώρα μας ήταν άλλη μία από τις ικανότητες του συστήματος να ξεγλιστράει, να προσαρμόζεται, να ελίσσεται και να αφομοιώνει με απώτερο στόχο την πάση θυσία διαίωσή του. Δεν είναι όμως δυνατόν να μην σχολιάσουμε το κοινωνικοπολιτικό κλίμα έτσι όπως διαμορφώθηκε, ή για να είμαστε πιο σαφείς, κατασκευάστηκε από τους επαγγελματίες της πληροφόρησης. Εξάλλου, δεν είναι η πρώτη φορά που οι 29 κατασκευαστές συνειδήσεων, ως εμπροσθοφυλακή και ιδεολογικός πολιτορχητικός κριός, αναλαμβάνουν το ρόλο της διαμόρφωσης -συνγώμης, ενημέρωσης θέλαμε να πούμε- της κοινής γνώμης έτσι όπως τους διδάσκεται να κάνουν στα δημόσια και ιδιωτικά εκκολαπτήρια της ΓΑΔΑ. Και για να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι δεν υποστηρίζουμε τίποτε άλλο πέραν του ό,τι παρακολούθησαμε στις τηλεοράσεις, στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο το δίμηνο Οκτωβρίου-Νοεμβρίου περί «κρίσιμων πολιτικών εξελίξεων», κουρέματος, πτώχευσης, εκλογών, δημοψηφίσματος, επιστροφής στη δραχμή, έξοδο από την ΕΕ, κυβέρνησης Παπαδήμου, δεν κινήθηκε έξω από τα όρια του δήθεν, του σικέ και του προ-αποφασισμένου.

Μανικιούρ-Πεντικιούρ στο χρέος (;)

Αρκεί να αναρωτηθεί κανείς: Έχουν πράγματι σημασία όλα αυτά για εμάς; Έχει πράγματι σημασία η τιμή των ομολόγων, των cds και οι αποφάνσεις των διεθνών οίκων αξιολόγησης για την ελληνική οικονομία και την ρευστότητα των ελληνικών τραπεζών; Ποιον ενδιαφέρει, ποιός καθορίζει και με τι όρους την επιστροφή ή όχι στη δραχμή, την παραμονή ή την έξοδο από την ΕΕ κ.ο.κ, εκτός των ελλήνων και ξένων εφοπλιστών, των βιομηχάνων και όλων αυτών που κατέχουν και διακινούν τεράστια ποσά; Και τι έγινε που ικανοποιήθηκε το αίτημα διαφόρων οικονομολόγων για κούρεμα του χρέους με τη συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου; Τι αντίκτυπο έχουν τελικά όλα όσα αποφασίζονται για εμάς χωρίς εμάς αν όχι την διασφάλιση των συμφερόντων του πολιτικού συστήματος με αποτέλεσμα την περαιτέρω εκμετάλλευση και εξαθλίωση των ζώων μας; Το μόνο σίγουρο είναι ότι *μετά το κούρεμα, έρχεται η φάπα*¹. Η επίθεση του κεφαλαίου και του κράτους είναι πλέον συνολική και τα δείγματα κάτι παραπάνω από φανερά στην καθημερινότητά μας.

Οι αγορές, αυτός ο αόριστος σωτήρας - τιμωρός, τον οποίο με νύχια και με δόντια προσπαθεί σύσσωμη η πανευρωπαϊκή πολιτική και μηντιακή σιγή να εξευμενίσει, δεν είναι τίποτα άλλο απο μεγάλες τράπεζες και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Ταΐζουν δηλαδή την συνέχιση και την εύρυθμη λειτουργία ενός παγκόσμιου τζογαρίσματος, με ανθρωπινες ζωές. Οι αγορές λοιπόν, αυτές οι μυθικές θεότητες απο τις οποίες αν δεν δανειστούμε υποτίθεται πως θα γυρίσουμε στη λίθινη εποχή γι' αυτό και πρέπει να κάνουμε τα αδύνατα δυνατά για είναι πάντα ευχαριστημένες, τζογάρουν καθημερινά τεράστια ποσά σε στοιχήματα του τύπου: πόσους νεκρούς άφησε πίσω του ο τυφώνας Κατρίνα, πόσοι θα είναι νεκροί φέτος το χειμώνα στην Ελλάδα λόγω της παρατεταμένης λιτότητας και άλλα τέτοια τα οποία δεν διαρρέουν οπότε και δεν γνωρίζουμε. Αυτοί είναι οι υποτιθέμενοι σωτήρες, οι ίδιοι οι δολοφόνοι μας. Επειδή κανένας νόμιμος άνθρωπος δεν θα πίστευε ποτέ, πως αυτός που σε βοηθάει είναι ο ίδιος που έχει ποντάρει στην κατάρρευση και στο θάνατό σου, έρχεται η πολύτιμη βοήθεια του κράτους να κάνει τα πράγματα από μαύρα να φαίνονται άσπρα. Αυτό που μέχρι πριν ένα χρόνο θα έμοιαζε σκάνδαλο ολκής, το να υπάρχει δηλαδή ανοιχτή συνεργασία πολιτικών με τραπεζίτες, τώρα αποτελεί παίσια. Οι τραπεζίτες σε θέσεις πρωθυπουργών κυβερνούν πλέον και ανοιχτά τις χώρες και τους λαούς. Έπρεπε να βοηθηθεί και το μηντιακό σύστημα σε αυτή τη φαρσοκωμωδία για να αναφωνήσουμε όλοι μαζί λυτρωμένοι Habemus Papadimum!

Εγώ θέλω πριν καταρρεύσει,
 πριν γκρεμίσουμε τον καπιταλισμό,
 να τον δούμε να λειτουργεί.
 Γρηγόρης Ψαριανός, στην εκπομπή
 «Πρωταγωνιστές»

*In democracy there is one solution,
 there is only one ... elections.*
 Liana Kanneli, στο Channel 4 του
 BBC

Μπορεί τα καλύτερα γραφεία προπαγάνδας, οι αριστερότεροι επαγγελματίες της χειραγώγησης, οι δημοσιογράφοι και μερίδα των πανεπιστημιακών να δουλεύει πυρετωδώς για την υποταγή μας, αλλά τι κάνει η αριστερά; Τι πραγματικά λένε και κάνουν όλοι αυτοί που σκίζουν τα ιμάτιά τους από τα έδρανα του κοινοβουλίου για τα συμφέροντα του «λαουτζίκου»; Αυτοί που συνηθίζουν να περιχαράκωνουν τη λέξη «κίνημα» μέσα στα αρχιτεκτονικά των κομμάτων τους; Τίποτε άλλο εκτός από άναρθρες κραυγές για εκλογές, «ρεαλιστικής και βιώσιμης λύσης» για το χρέος και παραληρήματά περί κυβερνήσεων τραπεζιτών, «κακών» ακροδεξιών στην κυβέρνηση, Σκύλας-Μέριελ και Χάρυβδης-Σαρκοζί. Μήπως ήμασταν καλύτερα με τους σοσιαλιστές; Χωρίς να θεωρούμε τυχαίο (και ανησυχητικό) γεγονός τη συμμετοχή των φασιστών του ΛΑΟΣ στην κυβέρνηση, αφού άλλοτε εκβιάζοντας και άλλοτε ακολουθώντας πιστά την κυβέρνηση, εξαργύρωσαν την συμμετοχή τους σ' αυτήν, οι κραυγές της αριστεράς για τους «κακούς φασίστες» στην ουσία αποσιωπούν το διακαή πόθο της για την επιστροφή στην σοσιαλιστρική ομαλότητα.

Κι αν αύριο γίνουν εκλογές τι θα αλλάξει; Πραγματικά αδυνατούμε να αντιληφθούμε το μεγαλεπήβολο όραμα της μεν «εναλλακτικής» αριστεράς για έναν «ανθρώπινο» καπιταλισμό και της δε σταλινικής αριστεράς για μια υποτιθέμενη «λαϊκή» εξουσία με προεξέχοντα ρόλο αυτόν του ... κόμματος. Αντίθετα, αυτό που μέχρι και οι τυφλοί είδαν ήταν η εμφάνιση του ΚΚΕ και του ΠΑΜΕ ως αντικαταστάτη της αστυνομίας στο μαζικότατο συλλαλητήριο της 20ης Οκτώβρη. Η σύνταξη των αριστερών κομμάτων (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ) με αυτή την τακτική πλην ελαχίστων εξαιρέσεων (ΕΕΚ, ΚΟΝΤΡΑ) καταδεικνύει τις ανέκαθεν συναναστροφές τους με

ένα σύστημα που υποτίθεται ότι αντιπαλεύουν. Με τη διαρκή εμφάνισή τους στα έδρανα της βουλής και στα παράθυρα των τηλεοπτικών στούντιο, αποδίδοντας τη συμβολή τους στην κατασκευή της συναίνεσης και της νομιμοποίησης: την αντικατάσταση των χειρών που πέταγαν πέτρες και κρατάγαν πανό με αυτά που θα κρατάνε τηλεκοντρόλ και ψηφοδέλτια.

Η αυταπάτη του διακανονισμού, της διαπραγμάτευσης και της ανατροπής με ενδοσυστημικές μεθόδους έχει τερματιστεί οριστικά. Η οποιαδήποτε υποχώρηση από πλευράς του αντιπάλου σε οικονομικό, εργασιακό, ευρύτερα κοινωνικό επίπεδο είναι πλέον σαφές ότι προκύπτει και θα προκύψει σαν αποτέλεσμα της ριζοσπαστικής συλλογικής και επιθετικής αντίστασης του συνόλου των καταπιεσμένων. Ειδικό της οικονομίας και της πολιτικής όσο ανθρωποκεντρικοί κι αν δηλώνουν είτε αγνοούν, είτε αποσιωπούν εντέχνως τη μία και μοναδική στις μέρες μας πραγματικότητα. Ο πλούτος θα μοιραστεί με τους δικούς μας όρους, τους όρους των «από τα κάτω» μόνο μέσα από τη συγκρουσιακή ανατροπή του σάπιου καπιταλιστικού συστήματος στην ολότητά του.

Στους καιρούς του αδισταχτού, του απόλυτου, του αχόρταγου των εξουσιαστών, στους καιρούς της χούντας τα πράγματα πρέπει να λέγονται με το όνομά τους. Μόνη λύση για την έξοδο από την κρίση, η έξοδος από τον καπιταλισμό. Δεν χαρίζεται, δεν παραχωρείται με κανένα διάλογο με το δυνάστη. Κατακτιέται μέσα από τη διαρκή συγκρουσιακή δράση, μέσα από την ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ. Κατανοώντας το βάρος και το κόστος των όσων λέμε και πράττουμε, το πρόταγμα μας δεν αποτελεί κίνηση εντυπωσιασμού, ούτε ιδεολογικό ή φανταστικό παραλήρημα. Το σύνθημα «οργή λαού, εξέγερση παντού» και «εμπρός λαέ μη σκύβεις το κεφάλι, ο μόνος δρόμος επανάσταση» είναι στο προσκήνιο περισσότερο από ποτέ ως άμεση αναγκαιότητα επιβίωσης. Μόνη πρακτική λύση επιβίωσης και αξιοπρέπειας.

Από την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008 μέχρι την 5η Μάη του 2010, με την απόπειρα εισβολής του κόσμου στο κοινοβούλιο... Απ' το θερμό περσινό χειμώνα των απεργιακών κινητοποιήσεων μέχρι τις 28-29 Ιούνη με τις δυναμικές απόπειρες χιλιάδων ανθρώπων να αποικίσουν πραγματικά τη Βουλή παρμποδίζοντας τους βουλευτές να εισέλθουν και να σφραγίσουν τους όρους της δουλείας μας... Από τις 19-20 Οκτώβρη με τη μαζική παρουσία στο δρόμο και συμμετοχή στη 48ωρη απεργία χιλιάδων ανθρώπων... Με τη δυναμική απάντηση ακηδεμόνευτων κομματιών απέναντι στο ανθρώπινο τοίχος της ντροπής που έχτισαν οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ και του «Κ»ΚΕ για να διασφαλίσουν την ομαλή ψηφοφορία της ταφόπλακας των εργασιακών κεκτημένων... Μέχρι την πανελλαδική ανατροπή του εθνικιστικού μέχρι χθες νοήματος του «ΟΧΙ» της

Όποιος ξεχνάει τους αιχμάλωτους του πολέμου, ξεχνάει τελικά και τον ίδιο τον πόλεμο..

Στις 4/12/2010, στα πλαίσια μιας πρωτοφανούς κατασταλτικής επιδρομής του κράτους απέναντι στον αναρχικό και αντιεξουσιαστικό χώρο, συλλαμβάνεται η Στέλλα Αντωνίου και άλλοι 5 αναρχικοί. Αφορμή κάποια όπλα που βρέθηκαν στην κατοχή κάποιων από αυτούς. Οι 2 αφήνονται ελεύθεροι, λόγω παντελούς έλλειψης ενοχοποιητικών στοιχείων.

Τους υπόλοιπους, οι εφέτες ανακριτές Μπαλτάς και Μόικας φροντίζουν να τους φορτώσουν με ένα βαρύτατο κατηγορητήριο με μια σειρά από άρθρα του τρομονόμου για άγνωστη τρομοκρατική οργάνωση με άγνωστη δράση, ενώ αργότερα τους συνδέουν και με την υπόθεση της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς.

Οι πολιτικές διώξεις συντρόφων με βάση μόνο την πολιτική τους ταυτότητα και τις συντροφικές και φιλικές τους σχέσεις, όπως στην περίπτωση της Στέλλας Αντωνίου και τόσων άλλων δεν μας εκπλήσσει. Το αναρχικό κίνημα, ο λόγος του και η δράση του είναι άκρως επικίνδυνα για τη χούντα που ζούμε και χρήζει σωφρονισμού.

Αυτό που κάνει τη διαφορά στη περίπτωση της Στέλλας είναι το ότι αντιμετωπίζει πολύ σοβαρό πρόβλημα υγείας. Η Στέλλα έχει προσβληθεί από μια σπάνια ασθένεια στο μάτι, η οποία παρουσιάζει σοβαρότατη επιδείνωση, απαιτεί στενή ιατρική παρακολούθηση και συνεχείς ειδικές παρακλινικές εξετάσεις από εξειδικευμένα κέντρα σε περιπτώσεις υποτροπών, κάτι το οποίο μόνο επιβαρύνεται στις συνθήκες εγκλεισμού στις οποίες ζει και μπορεί να τις προκαλέσει μη αναστρέψιμες βλάβες.

Η Στέλλα Αντωνίου βρίσκεται προφυλακισμένη εδώ και ένα χρόνο, υπερασπιζόμενη την πολιτική της ταυτότητα. Οι δικαστές αδιαφορώντας για το πρόβλημα υγείας που αντιμετωπίζει απορρίπτουν τις συνεχείς αιτήσεις αποφυλάκισής της, αποδεικνύοντας το ρόλο τους για ακόμη μία φορά. Η τελευταία από αυτές κατατέθηκε την Τετάρτη 4 Ιανουαρίου και η απάντηση αναμένεται.

Στον αντίποδα αυτού του δικαστικού παραλογισμού, κινήσεις αλληλεγγύης εξελίσσονται μέσα κι έξω από τις φυλακές. Τις τελευταίες μέρες αρκετοί κρατούμενοι έχουν προχωρήσει σε συμβολική αποχή συσσιτίου, ενώ συγκεντρώσεις και πανό αλληλεγγύης σε όλη τη χώρα διεκδικούν το αυτονόητο..

**ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ
 ΤΗΣ ΣΤΕΛΛΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ**

Στις 8/7/11 και ενώ αποχωρούσε από συναυλία στο χώρο του Πολυτεχνείου, μια διμοιρία των ματ απομόνωσε, ξυλοκόπησε άγρια και τελικά συνέλαβε τον 22χρονο Χρήστο Κολεντίνη. Αφού του παρασχέθηκε καθυστερημένη ιατρική περίθαλψη, προφυλακίστηκε στις 14/7 με απόφαση που βασίζεται στη μαρτυρία ενός εκ των εν λόγω ματατζήδων.

Είναι χαρακτηριστική η ευκολία με την οποία οι επαγγελματίες ρίχνουν κόσμο στη φυλακή και απορρίπτουν επίμονα αιτήσεις διακοπής των προφυλακίσεων, όταν πρόκειται ή έχουν ενδείξεις πως πρόκειται για πολιτικούς εχθρούς της εξουσίας τους. Ο Χρήστος Κολεντίνη αφέθηκε τελικά ελεύθερος στις 3/1, μετά από σχεδόν έξι μήνες εγκλεισμού και συνεχείς κινήσεις αλληλεγγύης προς το πρόσωπό του.

«Στις 10 Γενάρη το πρωί, σύντροφοι και συντρόφισσες πραγματοποίησαν στον ραδιοσταθμό Flash 96 FM, παρέμβαση αλληλεγγύης με ενημερωτική εκπομπή-μήνυμα για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα που δικάζεται από τις 5 Οκτώβρη στο ειδικό δικαστήριο των φυλακών Κορυδαλλού. Αφού μεταδόθηκε το μήνυμα, έξω από το σταθμό εμφανίστηκε κάθε είδους ομάδα των κρατικών τρομοκρατών (ΔΙΑΣ, ΜΑΤ, ΥΜΕΤ κ.ά.) και περικύκλωσαν το κτίριο, απειλώντας να συλλάβουν τους ανθρώπους που συμμετείχαν στην παρέμβαση παρά το γεγονός ότι ο ίδιος ο σταθμός δηλώνει ότι δεν ενοχλήθηκε από την παρουσία τους, και ότι δεν θεωρούν την πράξη τους αυτή κατάληψη αφού δεν παρεμποδίστηκε ποθενά η λειτουργία του σταθμού. Η τρομοκρατική δράση του κράτους και οι πολιτικές αποφάσεις που έχουν παρθεί είναι να πατάξουν με κάθε τρόπο το δικαίωμα των αγωνιστών να εκφράζονται και να δρουν. Θα μας βρουν μπροστά τους!» πηγή: athens.indymedia.org

Το απόγευμα της ίδιας μέρας 150 άτομα πραγματοποίησαν συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από τη ΓΑΔΑ όπως και την επόμενη στα δικαστήρια της Ευελπίδων. Οι συλληφθέντες πήραν αναβολή μέχρι τις 26 Μαρτίου με τις κατηγορίες της «ανωμοτί ψευδούς κατάθεσης» και του «εγκωμιασμού τρομοκρατικών ενεργειών».

**Η ΣΙΩΠΗ
ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΗ**

**Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ**

28ης Οκτωβρίου μετατρέποντάς το σε «ΟΧΙ» στους αφέντες, στους δυνάστες, στην εξαθλίωση, ο κόσμος ξεπερνά μέρα με τη μέρα, βίωμα το βίωμα κάθε «αριστερή» περιχαράκωση των αγώνων του, κάθε αστικοδημοκρατική αυταπάτη. Το σύστημα τρέμει στον κίνδυνο της οργανωμένης ανατρεπτικής, εξωθεσμικής συγκρότησης του κινήματος και χρησιμοποιεί όλα του τα όπλα και τις εφεδρείες. Εκβιαστικά δημοψηφίσματα, παραιτήσεις κυβερνήσεων, χειρόφρενα εξ αριστερών, «υβέρνηση έκτακτης ανάγκης», ψασίστες σε θέσεις υπουργών, ψασίστες στους δρόμους, καταστολή, μήπως και περισώσει τα συμφέροντά του: Της καρέκλας, των τραπεζών, του κεφαλαίου. Ο κόσμος κινούμενος στους δρόμους της αυτοοργάνωσης, της αντίστασης, της αλληλεγγύης διαπιστώνει ότι δεν έχει άλλη επιλογή:

Στο δρόμο γεννιούνται οι συνειδήσεις και στα οδοφράγματα καταργούνται τα χρέη²

Οι καταλήψεις στέγης, τα στέκια και οι αυτοδιαχειριζόμενοι χώροι, ο συνδικαλισμός βάσης, οι απεργίες, οι μαζικές αρνήσεις πληρωμών, οι συγκρούσεις με τους σύγχρονους ταγματασφαλίτες, οι απαλλοτριώσεις της τροφής και των εμπορευμάτων, τα πλέον δεκάδες εγχειρήματα αυτοοργάνωσης, από τον Ασύρματο έως τη Βίλα Ζωγράφου, οι ακηδεμόνευτες συνελεύσεις στις γειτονιές, αλλά και οι -σε παράλληλο χρόνο- διαδικασίες αυτοθέσμησης, γεννιούνται και ριζώνουν.

Κάπου εδώ όμως, είναι χρήσιμο να τονίσουμε ότι όλα αυτά τα εγχειρήματα δεν έχουν κάποια αξία αυτή καθ'αυτή. Η σημαντικότητά τους έγκειται στο ότι η ίδια η κοινωνία επιλέγει να ακολουθήσει εξωθεσμικούς δρόμους. Διεξόδους αντισυστημικές στην παιδεία και στην υγεία, διαρκείς πειραματισμούς πάνω σε άγνωστα μέχρι πρότινος πεδία τόσο στην θεωρία όσο και στην πράξη. Δεν τα θεωρούμε και στο κάτω κάτω δεν αποτελούν, ούτε πανάκεια ούτε έτοιμες λύσεις. Όπως πολύ εύστοχα έγραψαν κάποιοι άλλοι, αυτή τη φορά, σύντροφοι: *Τέτοια πράγματα δεν υπάρχουν, παρά μόνο σε γνωστά παραμύθια ύποπτης πολιτικής προέλευσης, με πριγκιπόπουλα που αγαπάνε το λαό τους και μαγικές φασολιές που καθαρίζουν για πάρτη μας ενώ εμείς αράζουμε στον καναπέ μας³.*

Αν το δια ταύτα είναι η κοινωνική απελευθέρωση, τότε το ζήτημα είναι εξαιρετικά μείζων για να το αφήσουμε σε επαγγελματίες στελέχη, αριστερούς οικονομολόγους και κομμωτές του χρέους. Αυτό που μας αναλογεί είναι να αποδώσουμε στα συνθήματα το νόημά τους, κάνοντάς τα πράξη σε όλη τους την ολότητα. Κι επειδή ούτε στην επιφώτιση του αγίου πνεύματος πιστεύουμε, ούτε σε κάποιου άλλου είδους μεσσιανική λύση, για την κοινωνική απελευθέρωση, για την αναρχία και τον κομμουνισμό, για όλους εμάς, *ο χρόνος είναι τώρα και ο τόπος είναι εδώ⁴.*

1. Μετά το κούρεμα έρχεται η ψάπα: Πανό που αναρτήθηκε στον ποδοσφαιρικό αγώνα της ΑΕΚ με τον Εργοτέλη στο ΟΑΚΑ στις 30/10/2011. Η αναφορά στο συγκεκριμένο παιχνίδι δεν θα θέλαμε να ειληφθεί ως προτίμησή μας για κάποια από τις δύο ομάδες αλλά ως ανάδειξη των αντιστάσεων που λαμβάνουν χώρα (και) στους αθλητικούς χώρους και της επινοητικότητας των ανθρώπων «απ'ό τα κάτω». Εξάλλου, η άποψή μας για την πλήρη κατάργηση των διαχωρισμών μεταξύ πράσινων, κόκκινων, κίτρινων κ.ο.κ οπαδών πρέπει να θεωρείται δεδομένη.

2. Το χρέος καταργείται στα οδοφράγματα: Πανό στην πλατεία Συντάγματος από τη Συνέλευση για την κυκλοφορία των αγώνων - <http://skya.espin.net/συνα/πανό>

3. Μικρό εγχειρίδιο για τη νομική αντιμετώπιση καυτών ενεργειών των ζητημάτων [έκδοση 1.0.1 / 11 Νοεμβρίου 2011] - <http://mhxanh.org>

4. Στίχος από το τραγούδι «Κάτω στην πόλη» του συγκροτήματος «Μωρά στη Φωτιά».

Ο μήνας Νοέμβρης δεν θα ξανάρθει ποτέ,
από σήμερα μέχρι το τέλος αυτού του κόσμου,
δίχως να μας θυμηθούν...

«Σεβασμός στο Πολυτεχνείο σημαίνει πάνω από όλα σεβασμός στην αλήθεια. Και η αλήθεια είναι ότι -με τις συνθήκες που δημιουργούν εδώ και χρόνια οι εκτός δημοκρατικών ορίων ενέργειες δυναμικών μειοψηφιών- δεν έχει απολύτως κανένα νόημα να γίνονται καταθέσεις στεφάνων με τη συνοδεία είτε της αστυνομίας είτε των κομματικών υποστηρικτών.»

Κάπως έτσι -μεταξύ άλλων τραγελαφικών- δικαιολόγησε η υπουργός παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου την άρνησή της να καταθέσει στεφάνι στην φετινή επέτειο του Πολυτεχνείου. Και θα πρέπει να ομολογήσει κανείς ότι η δήλωσή της είναι σε ένα βαθμό ειλικρινής, αφού θα ήταν αδύνατη η πρόσβασή της στο χώρο του Πολυτεχνείου αν δεν επιστρατεύονταν αρκετές διμοιρίες και μερικοί μπράβοι της νεολαίας ΠΑΣΟΚ. Φυσικά, με περισσή μαεστρία, η πρόταση της υπουργού δε συμπληρώνεται μ' αυτό που ελλοχεύει στο υποσυνείδητό της: Το γεγονός ότι μια ενδεχόμενη επίθεση εναντίον της, εκτός του ότι θα στραπατσάριζε το κοινωνικό της προφίλ και θα την προσέθετε στον μακρύ κατάλογο με τις επιθέσεις στο πολιτικό υπηρετικό προσωπικό της μπουρζουαζίας, θα γινόταν δεκτή με ευχαρίστηση από το κοινωνικό σύνολο.

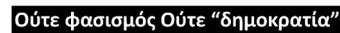
Όμως, μισή αλήθεια και ολίγον τι από ψέμα μας κάνουν μια τεράστια διαστρέβλωση της πραγματικότητας. Αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά όσοι χαρακτηρίζονται για τη ρητορική τους δεινότητα και δεν έχουν επιλεγεί τυχαία για να ξεδιπλώσουν τις ικανότητές τους από τα κυβερνητικά πόστα.

Η αποκατεστημένη πραγματικότητα για τη φετινή επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου είναι ότι το αντιεξουσιαστικό μπλοκ υπήρξε από τα μαζικότερα αριθμώντας πάνω από 4000 άτομα, ενώ στο σύνολό της, η διαδήλωση η οποία κατευθύνθηκε προς την αμερικάνικη πρεσβεία, μετρούσε αρκετές δεκάδες χιλιάδες. Περίπου τόσες ήταν -κατά την διαμνητοπούλεια σοφία- οι «εκτός δημοκρατικών ορίων δυναμικές μειοψηφίες».

Αντιεξουσιαστική πορεία πραγματοποιήθηκε, επίσης, στις γειτονιές της Άνω Γλυφάδας, της Αργυρούπολης και του Ελληνικού με συμμετοχή 80 περίπου ατόμων. Γράφτηκαν πολλά συνθήματα, πετάχτηκαν τριαντάκια ενώ ο παλμός της πορείας ήταν ιδιαίτερα θερμός. Η ιδέα και η σημασία της αποκέντρωσης, η άμεση επαφή με τον κόσμο, η κοινή δράση και συμπόρευση, ήταν το σκεπτικό πάνω στο οποίο βασίστηκε αυτή η πρωτοβουλία.

...και ο μήνας Δεκεμβρης δεν θα ξανάρθει ποτέ, από σήμερα μέχρι το τέλος αυτού του κόσμου, δίχως να μας θυμηθούν...

Η 6 Δεκέμβρη είναι άλλη μια μέρα που προστέθηκε στη μαύρη λίστα μνήμης των θυμάτων της κρατικής βίας. Η δολοφονία του ανήλικου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από όργανα της τάξης φανέρωσε ότι το κράτος χτυπάει αδιάκριτα και αποκάλυψε την γενικότερη αντικοινωνική στάση του. Πολλοί μαθητές ταυτίστηκαν με το θύμα κι ένιωσαν τον πόλεμο που έχει κηρύξει η εξουσία σε όσους αντιστέκονται. Μαθητές και εξεγερμένα κομμάτια της κοινωνίας κατέβηκαν στους δρόμους σπάζοντας την ανιαρή καθημερινότητα και το καταναλωτικό κλίμα των Χριστουγέννων, κάνοντας καταλήψεις σε σχολεία σε δημόσια κτήρια, οργανώνοντας οριζόντιες συνελεύσεις, παίρνοντας τις ζωές τους στα χέρια τους. Ένας ψίθυρος που μετά έγινε ομιλία και τελικά οργισμένη κραυγή, τρομοκρατώντας την εξουσία. Ξεπήδησαν σκέψεις με αναφορές τη

Από το τέλος των ψευδαισθήσεων

[illegible]

στο τέλος της απάθειας

Το παρόν πολιτικό-επιστημονικό σύστημα που κληθεί να λογαρήσει το «κόλπο» στην κρίση του, δεν αποτελεί τον μονόδρομο που παρουσιάζουν οι εξουσιαστές και οι κλιμάκιοι των ΜΜΕ. Οι κλιμάκιοι ομιλούντες, τα σημασιολογιστές, τα αυτόνομα αρμοδιαί, είναι, τα δίκτυα αλληλεγγύης και μαχητικής παρέμβασης, οι ασφαλιστικές αλυσίδες, η άρνηση πληρωμάτων, η απεικόνιση, η ενεργοποίηση πολυμέσων, έδρες συνάντησης, η καλύτερη των συνθηκών στην ζωή των μέλλ. Αρροχισμός της απομυθισμένης των ανήλικων στον οδικό χώρο, συνδυασμός γνώσης ενόπλητη στην προοδευτική από τα οδικά κέντρα εθνική εξέλιξη, τα κρήνη και το μέλλον.

Κοινωνική Επανάσταση

για τη Ζωή την Αξιοπρέπεια και την Ελευθερία

για την αναρχία και τον ελευθεριακό κομμουνισμό

Dezhnevskiy voin "Bogobitovskiy".

Αναγνώστες και συγγραφείς του άρθρου: Δημήτρης Αργαλιώτης, Νανά Θεοφάνη.

© 2007 The Authors
Journal compilation © 2007 Blackwell Publishing Ltd

Το ελευθεριακό στέκι Πικροδάφνη είναι ένας χώρος ανοιχτός σε όλους όσους σέβονται τον ανοιχτό του χαρακτήρα. Αποτελούμενο από ανθρώπους που ζουν, εργάζονται και δραστηριοποιούνται στο Μπραχάμι αλλά και στις γύρω περιοχές, εδώ και έντεκα χρόνια το στέκι συνιστά κάτι πολύ παραπάνω από έναν απλό χώρο ελεύθερης συνεύρεσης και επικοινωνίας.

Χωρίς να κρύβει τον αντισυστημικό του χαρακτήρα, λειτουργώντας όλα αυτά τα χρόνια αντι-ιεραρχικά, αδιαμεσολάβητα και αμεσοδημοκρατικά, φιλοδοξεί να αποτελέσει παράλληλα με παρόμοια εγχειρήματα τη θρυαλίδα μιας διαφορετικής κοινωνίας, νοσηματοδοτώντας αυτή ακριβώς την αντιεξουσιαστική του προσέγγιση μέσα από τις πράξεις και τις δραστηριότητές του. Ως εκ τούτου, το ελευθεριακό στέκι Πικροδάφνη, δεν έχει καμία σχέση -παρά μόνο εχθρική- με οποιοδήποτε κόμμα, δημοτική αρχή, επιχείρηση, κρατικό οργανισμό, ΜΚΟ. Στο στέκι λειτουργούν σχεδόν από την αρχή του εγχειρήματος δανειστική βιβλιοθήκη-ταινιοθήκη, μουσικό στούντιο και καφενείο, ενώ παραδίδονται μαθήματα μουσικών οργάνων και παραγωγής-επεξεργασίας ήχου και εικόνας. Διοργανώνονται συναυλίες, θεατρικά, βιντεοπροβολές, βιβλιοπαρουσιάσεις, πολιτικές εκδηλώσεις-συζητήσεις, εξωτερικές δράσεις και παρεμβάσεις, εκδόσεις εντύπων κ.α.

Ταυτόχρονα με τις δραστηριότητες που λαμβάνουν χώρα στο εσωτερικό του, έχει επιλέξει συνειδητά να ασχοληθεί με θέματα που αφορούν τόσο στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό αλλά και τον μικρόκοσμο της τοπικής κοινωνίας. Να ανοίξει θέματα όπως η διάσωση της ρεματιάς της Πικροδάφνης, η διεκδίκηση του Ασυρμάτου σαν χώρου πρασίνου ανοιχτού και προσβάσιμου σε όλους, αλλά και τα εργασιακά, η οικολογία, τα

μεταλλαγμένα, η κρατική καταστολή κ.α. Επιπλέον, στηρίζει έμπρακτα το «ταμείο αλληλεγγύης και οικονομικής υποστήριξης φυλακισμένων αγωνιστών», τόσο ηθικά όσο και υλικά, εκφράζοντας με αυτόν τον τρόπο τη δική του αλληλεγγύη σε αγωνιζόμενους ανθρώπους ανεξαρτήτως αν αυτοί επέλεξαν να αντιπαρατεθούν με το υπάρχον καθεστώς κινούμενοι εντός ή εκτός της αστικής του «νομιμότητας». Για τη λειτουργία του στεκιού, αποφασιστικό χαρακτήρα έχει η γενική συνέλευσή του, στην οποία συμμετέχουν ισότιμα και οικειοθελώς όσοι ενδιαφέρονται να συνδιαμορφώσουν λόγο και δράση, ενώ τα έξοδα του χώρου καλύπτονται απ' την ελεύθερη (άρα και συνειδητή) συνεισφορά του καθένα.

Στη σημερινή συγκυρία, με τη χώρα να βρίσκεται στη μέγερη του διεθνούς νομισματικού ταμείου, διαφόρων ευαγών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και με τις αλληπάλληλες ενόρχηστρωμένες επιθέσεις κράτους και αφεντικών εναντίων των δικαιωμάτων των «υπηκόων» τους, είναι επιτακτική –όσο ποτέ άλλοτε– η ανάγκη για την ενίσχυση των δεσμών των «από τα κάτω», όχι κινούμενοι αποκλειστικά από αλτρουιστικές προθέσεις, αλλά κυρίως, γιατί αν δεν μοιραστούμε έναν κοινό αγώνα θα μοιραστούμε μια κοινή ήττα. Ειδικά σ' αυτούς τους καιρούς της εξαθλίωσης, όπου οι πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι, ενάντια στη βολική για την εξουσία λύση του κοινωνικού κανιβαλισμού, του αλληλοφαγώματος, της ενδοταξικής και αντικοινωνικής -ανεξαρτήτου εθνικότητας και προέλευσης- εργληματικότητας, αυτό που εν τέλει επιθυμούμε δεν είναι τίποτε άλλο παρά να πάρουμε τις ζωές μας στα χέρια μας έξω από κάθε είδους διάκριση και διαχωρισμό, δίχως τη συμβολή των «ειδικών» στην πολιτική, για την ουσιαστική και καθολική πραγμάτωση της πανανθρώπινης ελευθερίας.

συλλογική δράση από τα κάτω, την αυτοοργάνωση και καλλιεργήθηκε ένα γενικότερο συγκρουσιακό κλίμα.

Ο καιρός πέρασε και η εξουσία προσπάθησε να πάρει την εκδίκησή της γινόμενη ακόμη πιο απάνθρωπη, πιο μισητή, πιο βάνυση. Παρ' όλη την άγρια καταστολή, την πολιτική και οικονομική αστάθεια που βιώνουμε, η διάθεση για συγκρούση διαφαίνεται ακόμα και σήμερα. Αντί για μια στάση ηττοπάθειας, φόβου και ατομισμού, και φέτος, μεγάλος αριθμός μαθητών κατέκλυσε τους δρόμους, λειτουργώντας με όρους αντιβίας, συνειδητά ή μη, έχοντας φανερό επιθετικότητα προς την αστυνομία, δημιουργώντας πολύωρες συγκρούσεις, χωρίς καμία διάθεση υποχώρησης. Δήλωσαν με την φυσική τους παρουσία την εναντίωσή τους στον καθημερινό βιασμό της αξιοπρέπειας, τις καθημερινές προσαγωγές, συλλήψεις, φυλακίσεις όσων αντιστέκονται και αναπτύσσουν δράση, τους ξυλοδαρμούς και τις δολοφονικές επιθέσεις των ΜΑΤ με γκλομπ και επικίνδυνες τοξικές ουσίες.

Αντίστοιχα και στα απογευματινά καλέσματα υπήρχε μεγάλη συμμετοχή κόσμου. Παρόμοιες δράσεις και διαδηλώσεις έγιναν όχι μόνο στο κέντρο της Αθήνας αλλά και σε πολλές άλλες πόλεις (χαρακτηριστικά παραδείγματα ήταν η επίθεση στο Α.Τ. Χαλανδρίου από μαθητές και η συγκέντρωση-πορεία στο Αιγάλεω). Επαναυροδοτήθηκε το αντικαταστατικό κλίμα, με δυναμικές συγκρούσεις και μεγάλη συμμετοχή, νοσηματοδοτώντας τη μέρα και καταρρίπτοντας έναν απλό επετειακό χαρακτήρα, δημιουργώντας μέχρι και σήμερα στη συνείδηση του κόσμου τη διάθεση να αντισταθεί και να εξεγερθεί. Το πνεύμα του Δεκέμβρη εξακολουθεί να μένει ζωντανό μέσα από τις αυτοοργανωμένες δομές αντίστασης που συνεχίζουν να υπάρχουν.

«Σεβασμός στην αλήθεια», στο Πολυτεχνείο και στις απανταχού εξεγέρσεις δεν σημαίνει ότι οι αντιστάσεις των ανθρώπων μπορούν να μετατρέπονται σε εκθέματα μουσειακού είδους που τους αναλογούν εθιμοτυπικές καταθέσεις στεφάνων. Δεν σημαίνει ότι μπαίνουν στο ψυγείο και καταγράφονται ως απομακρυσμένα ιστορικά συμβάντα κενά περιεχομένου. Τέλος, δε σημαίνει ότι μπορούν να αξιοποιούνται κατά το δοκούν από τα πάσης φύσεως και ιδεολογίας κομματικά ιερατεία για να καταλήξουν ψηφοδέλτια στις κάλπες της αστικής «δημοκρατίας».

«Σεβασμός στην αλήθεια», σημαίνει σεβασμός στις εξεγέρσεις του τότε, του σήμερα και του αύριο. Σημαίνει ότι ο αγώνας του ανθρώπου ενάντια στην εξουσία είναι ο αγώνας της μνήμης ενάντια στη λήθη.

για τον αγώνα ενάντια στα «χαράτσια» τους (ή αλλιώς, αντιστρέφοντας τους όρους του «παιχνιδιού» τους)

Κατά τους τελευταίους μήνες η ολοένα και πιο γενικευμένη και οξυμένη επιθετικότητα των «από πάνω» έφτασε να εκδηλώνεται και μέσω της συνεχούς επιβολής των λεγόμενων χαράτσιων. Ένα εξ αυτών, το λεγόμενο «ειδικό τέλος ηλεκτροδοτούμενων δομημένων επιφανειών» σε συνδυασμό με τον τρόπο επιβολής του – μέσω του λογαριασμού της ΔΕΗ και της απειλής διακοπής της ηλεκτροδότησης για όσους δεν το καταβάλουν – έρχεται να οξύνει ακόμη πιο πολύ τη δίκαιη οργή των «από κάτω». Αυτών που βλέπουν τη λεηλασία του όποιου εισοδήματος τους αλλά και συνολικά της ζωής και της αξιοπρέπειάς τους να συνεχίζεται ακατάπαυστα. Αυτών που ολοένα και πιο ξεκάθαρα αντιλαμβάνονται το τι σημαίνει τελικά η «αποπληρωμή του χρέους» και η «σωτηρία της χώρας».

Έτσι, η επιβολή του «χαράτσιου» αυτού έρχεται να δώσει μία ακόμη ώθηση στη δραστηριοποίηση των διαφόρων κοινοτήτων αγώνα, όπως οι συνελεύσεις γειτονιάς, που έχουν δημιουργηθεί ανά τον ελληνικό χώρο και φυσικά και στις γειτονιές μας, ως κοινωνικοπολιτικά πεδία όπου όλοι εμείς που βιώνουμε την επίθεση των «από πάνω» συναντιόμαστε στη βάση των κοινών μας αναγκών και προβλημάτων, και ισότιμα και αυτοοργανωμένα συνδιαμορφώνουμε τις συλλογικές μας αντιστάσεις. Επιχειρώντας μια ανταπόκριση από τη σχετική δραστηριοποίηση τόσο στις γειτονιές μας όσο κι ευρύτερα σε επίπεδο Αττικής αλλά

και πανελλαδικά, βλέπουμε τις συνελεύσεις να μαζικοποιούνται με την παρουσία πολλών νέων συμπολιτών μας που αντιλαμβάνονται ότι μόνο συλλογικά, αλληλέγγυα και στηριζόμενοι στις δικιές μας δυνάμεις - μη προσδοκώντας τίποτε από τους όποιους ηγέτες και εκλεγμένους ή αυτόκλητους «σωτήρες» - μπορούμε να αγωνιστούμε για τα ζητήματα της ζωής μας. Στο επίπεδο της δράσης, βλέπουμε να πραγματοποιούνται πολλές παρεμβάσεις-συζητήσεις σε διάφορες γειτονιές τον δήμων μας (πχ. Ασύρματος, Αγ.Βασίλης, δημαρχείο,... όσον αφορά το Μπραχάμι). Επίσης, γίνονται παρεμβάσεις στα δημοτικά συμβούλια, όπου εκδηλώνεται η απαίτηση να πάρουν όλοι θέση για το ζήτημα (θέτοντας έτσι τους τοπικούς «άρχοντες» και προ του ευθυνών τους) και να τεθούν οι δημοτικές υποδομές (νομικά μέσα, δημοτικοί υπάλληλοι με σχετική τεχνογνωσία, ...) στη διαδικασία του αγώνα. Και βέβαια, λαμβάνουν χώρα και διάφορες συντονισμένες (μεταξύ συνελεύσεων γειτονικών δήμων) παρεμβάσεις

Από τον Ιούνιο (που κυκλοφόρησε το προηγούμενο τεύχος του «νήριον») και τις καλοκαιρινές προβολές ταινιών στην αυλή του στειγιού, μέχρι σήμερα, μια σειρά πολύμορφων εκδηλώσεων πραγματοποιήθηκαν στο χώρο.

Με κεντρικό σύνθημα «20 τεύχη είναι λίγα για να πεις αυτά που θές και για να κάνεις πράξη αυτά που λες», το περιοδικό Ευτοπία (μία έκδοση που εδώ και δεκατρία χρόνια προτάσει τον ελευθεριακό κοινοτισμό και την άμεση δημοκρατία) πραγματοποίησε την 1/10 παρουσίαση του νέου τεύχους καθώς και του εγχειρήματος της ευτοπικής βιβλιοθήκης και του ευτοπικού ψηφιακού αρχείου. Στην εκδήλωση συμμετείχε και ο Davide Turcato μιλώντας για «αγνωστες σκέψεις του Μαλατέστα για γνώριμά μας ζητήματα». Ο Davide Turcato είναι ο εκδότης των Απάντων του Μαλατέστα, ένα έργο δέκα τόμων, ο πρώτος εκ των οποίων εκδόθηκε φέτος στην Ιταλία.

Επίσης, με κεντρικό σύνθημα «Από την έκφραση και τη δημιουργία μέχρι τον αγώνα για μια ελεύθερη κοινωνία.. αυτό που πεθαίνει είναι αυτό που δε βρίσκεται συνεχιστές» πραγματοποιήθηκε σειρά εκδηλώσεων αποτελούμενη από 2 ταινίες του πρόσφατα θανόντα Παύλου Τάσιου (22,27/10), παρουσίαση της νέας αυτοοργανωμένης κυκλοφορίας με τίτλο «θεριεύοντας» από το συγκρότημα «Μεθυσμένα Ξωτικά» (4/11) και bar οικονομικής ενίσχυσης από τη συνέλευση στις νότιες συνοικίες για την αλληλεγγύη στους φυλακισμένους αγωνιστές (5/11).

Στις 25/11 πραγματοποιήθηκε η παράσταση κουκλοθεάτρου «Φασουλής» από την «Αντάρα» και ακουστικό σέτ από τους «Μπροσ».

στο ελευθεριακό στέκι πικροδάφνη

πέμπη 19/1, 8μ.μ.
προβολές ταινιών μικρού μήκους
«Apology» «METROPOLIS Αθήνα 2008»
 του Κώστα Καλογήρου (' 09) της Μαρίας Αγγελή (' 08)

πέμπτη 26/1, 8μ.μ.
προβολή ταινίας
« 45m² » του Στράτου Τζίτζη

παρασκευή 27/1, 8.30μ.μ.
συναυλία GRAIN
 (& παρουσίαση της νέας αυτοοργανωμένης κυκλοφορίας)
SYNDROME 94

σάββατο 4/2, 7μ.μ
προβολή ντοκυμαντέρ
«Γυναίκες και άντρες των Ερυθρών Ταξιαρχιών» του Μπερνάρντο Ιοβένε
παρουσίαση της έκδοσης
“Επανάσταση και αντεπανάσταση στην Ιταλία” από την Προλεταριακή Πρωτοβουλία.